

- c) prezintă un raport de activitate din care să rezulte desfășurarea unei activități anterioare semnificative, prin derularea unor programe ori proiecte specifice scopului său, însoțit de situațiile financiare anuale și de bugetele de venituri și cheltuieli pe ultimii 3 ani anteriori datei depunerii cererii privind recunoașterea statutului de utilitate publică;
- d) deține un patrimoniu, logistică, membri și personal angajat, corespunzător îndeplinirii scopului propus;
- e) face dovada existenței unor contracte de colaborare și parteneriate cu instituții publice sau asociații ori fundații din țară și din străinătate;
- f) face dovada obținerii unor rezultate semnificative în ceea ce privește scopul propus sau prezintă scrisori de recomandare din partea unor autorități competente din țară sau din străinătate, care recomandă continuarea activității.

Prin **utilitate publică** se înțelege orice activitate care se desfășoară în domenii de interes public general sau al unor colectivități. Recunoașterea unei asociații sau fundații ca fiind de utilitate publică se face prin hotărâre a Guvernului.

Recunoașterea utilității publice conferă asociației sau fundației următoarele drepturi și obligații:

- a) dreptul de a i se atribui în folosință gratuită bunurile proprietate publică;
- b) dreptul de a menționa în toate documentele pe care le întocmește că asociația sau fundația este recunoscută ca fiind de utilitate publică;
- c) obligația de a menține cel puțin nivelul activității și performanțele care au determinat recunoașterea;
- d) obligația de a comunica autorității administrative competente orice modificări ale actului constitutiv și ale statutului, precum și rapoartele de activitate și situațiile financiare anuale; autoritatea administrativă are obligația să asigure consultarea acestor documente de către orice persoană interesată;
- e) obligația de a publica, în extras, în termen de 3 luni de la încheierea anului calendaristic, rapoartele de activitate și situațiile financiare anuale în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, precum și în Registrul național al persoanelor juridice fără scop patrimonial.

O federație poate fi recunoscută de Guvernul României ca fiind de utilitate publică dacă cel puțin două treimi din numărul asociațiilor și fundațiilor care o alcătuiesc sunt recunoscute ca fiind de utilitate publică.

Reevaluarea immobilizărilor corporale se face la valoarea justă de la data bilanțului. Valoarea justă se determină pe baza unor evaluări efectuate, de regulă, de profesioniști calificați în evaluare, membri ai unui organism profesional în domeniu, recunoscut național și internațional.

La reevaluarea unei immobilizări corporale, amortizarea cumulată la data reevaluării este tratată în unul din următoarele moduri:

- a) recalculată proporțional cu schimbarea valorii contabile brute a activului, astfel încât valoarea contabilă a activului, după reevaluare, să fie egală cu valoarea sa reevaluată. Această metodă este folosită, deseori, în cazul în care activul este reevaluat prin aplicarea unui indice; sau
- b) eliminată din valoarea contabilă brută a activului și valoarea netă, determinată în urma corectării cu ajustările de valoare, este recalculată la valoarea reevaluată a activului. Această metodă este folosită, deseori, pentru clădirile care sunt reevaluate la valoarea lor de piață.

În cazul în care, ulterior recunoașterii inițiale ca activ, valoarea unui activ imobilizat este determinată pe baza reevaluării activului respectiv, valoarea rezultată din reevaluare va fi atribuită activului, în locul costului de achiziție/costului de producție sau al oricărei alte valori atribuite înainte aceluși activ. În astfel de cazuri, regulile privind amortizarea se vor aplica activului având în vedere valoarea acestuia, determinată în urma reevaluării.

2.7.1. Reguli privind reevaluarea

Elementele dintr-o grupă de immobilizări corporale se revaluează simultan pentru a se evita reevaluarea selectivă și raportarea în situațiile financiare anuale a unor valori care sunt o combinație de costuri și valori calculate la date diferite.

Dacă un activ imobilizat este reevaluat, toate celelalte active din grupa din care face parte trebuie reevaluate, cu excepția situației când nu există nicio piață activă pentru acel activ.

O grupă de immobilizări corporale cuprinde active de aceeași natură și utilizări similare, aflate în exploatarea unei entități.

- a) se așteaptă să fie decontată în cursul normal al ciclului de exploatare al entității; sau
- b) este exigibilă în termen de 12 luni de la data bilanțului.

Toate celelalte datorii trebuie clasificate ca datorii pe termen lung.

5.2. Datorii pe termen lung

Datoriile pe termen lung sunt acele sume care trebuie plătite într-o perioadă mai mare de un an. Entitatea ține contabilitatea împrumuturilor și datoriilor asimilate acestora pe următoarele categorii:

- împrumuturi din emisiuni de obligațiuni și prime de rambursare a acestora;
- credite bancare pe termen lung și mediu;
- sumele datorate entităților afiliate și entităților de care entitatea este legată prin interese de participare;
- alte împrumuturi și datorii asimilate precum și dobânzile aferente acestora.

Datoriile privind concesiunile și alte datorii similare se referă la bunurile preluate cu acest titlu de către entitate, potrivit contractelor încheiate. La sfârșitul duratei contractului de concesiune, bunurile se restituie proprietarului, situație în care are loc anularea datoriilor corespunzătoare privind concesiunea.

Entitatea menține clasificarea datoriilor pe termen lung purtătoare de dobândă în această categorie chiar și atunci când acestea sunt exigibile în 12 luni de la data bilanțului, dacă:

- a) termenul inițial a fost pentru o perioadă mai mare de 12 luni; și
- b) există un acord de refinanțare sau de reeșalonare a plăților, care este încheiat înainte de data bilanțului.

6. Contabilitatea provizioanelor

6.1. Definitii și recunoaștere

Un provizion este o datorie cu exigibilitate sau valoare incertă.

forma de intrări sau creșteri ale activelor ori reduceri ale datoriilor, care se concretizează în creșteri ale capitalurilor proprii.

Activitățile curente sunt orice activități desfășurate de o entitate, ca parte integrantă a obiectului sau de activitate, precum și activitățile conexe acestora.

Câștigurile reprezintă creșteri ale beneficiilor economice care pot apărea sau nu ca rezultat din activitatea curentă, dar nu diferă ca natură de veniturile din aceasta activitate.

În categoria veniturilor se includ atât sumele sau valorile încasate sau de încasat în nume propriu din activități curente, cât și câștigurile din orice alte surse.

Veniturile din activități curente se pot regăsi sub diferite denumiri, cum ar fi: vânzări, comisioane, dobânzi, dividende.

Contabilitatea analitică

Entitatea ține contabilitatea analitică a veniturilor distinct pe feluri de activități, respectiv:

- activități fără scop patrimonial
- activități cu destinație specială potrivit legii și
- activități economice

iar în cadrul acestora pe feluri de venituri, după natura lor.

10.2. Venituri din activități fără scop patrimonial

Cuprind:

- venituri din cotizațiile și contribuțiile bănești sau în natură ale membrilor și simpatizanților;
- venituri din taxele de înregistrare stabilite potrivit legislației în vigoare;
- venituri din donații și sume sau bunuri primite prin sponsorizare;

a) *cheltuieli de exploatare*, care cuprind:

- cheltuieli cu materiile prime și materialele consumabile; costul de achiziție al obiectelor de inventar consumate; costul de achiziție al materialelor nestocate, trecute direct asupra cheltuielilor; contravaloarea energiei și apei consumate; valoarea animalelor și păsărilor; costul mărfurilor vândute și al ambalajelor;
- cheltuieli cu lucrările și serviciile executate de terți, redevențe, locații de gestiune și chirii; prime de asigurare; studii și cercetări; cheltuieli cu alte servicii executate de terți (colaboratori); comisioane și onorarii; cheltuieli de protocol, reclamă și publicitate; transportul de bunuri și personal; deplasări, detașări și transferări; cheltuieli poștale și taxe de telecomunicații, servicii bancare și altele;
- cheltuieli cu personalul (salariile, asigurările și protecția socială și alte cheltuieli cu personalul, suportate de entitate);
- alte cheltuieli de exploatare (pierderi din creanțe și debitori diverși; despăgubiri, amenzi și penalități; donații și alte cheltuieli similare; ajutoare și împrumuturi nerambursabile; cheltuieli privind activele cedate și alte operații de capital etc.);

b) *cheltuieli financiare*, care cuprind:

- pierderi din creanțe legate de participații;
- cheltuieli privind investițiile financiare cedate;
- diferențele nefavorabile de curs valutar;
- dobânzile privind exercitiul financiar în curs;
- sconturile acordate clienților;
- pierderi din creanțe de natură financiară și altele;

c) *cheltuieli extraordinare* (calamități și alte evenimente extraordinare).

Cheltuielile cu provizioanele, amortizarile și ajustările pentru depreciere sau pierdere de valoare, precum și cheltuielile cu impozitul pe profit și alte impozite, calculate potrivit legii, se evidențiază distinct, în funcție de natura lor.

15.1. Organizarea contabilității în partidă simplă

Contabilitatea în partidă simplă este reglementată prin reglementările din Anexa nr. 2 din O.M.E.F. nr. 1.969/2007 privind aprobarea Reglementărilor contabile pentru persoanele juridice fără scop patrimonial, cu modificările și completările ulterioare și prin O.M.F.P. nr. 170/2015 pentru aprobarea Reglementărilor contabile privind contabilitatea în partidă simplă.

Sistemul de contabilitate în partidă simplă, reprezintă ansamblul registrelor și documentelor contabile, legal reglementate, care servesc la înregistrarea în contabilitate, în mod obligatoriu cronologic și sistematic, a operațiunilor economice consemnate în documentele justificative.

Nomenclatorul privind principalele registre și formulare, comune pe economie, privind activitatea financiară și contabilă, precum și modelele registrelor contabile, modelele formularelor contabile specifice și normele de întocmire și utilizare a acestora, privind organizarea și conducerea contabilității în partidă simplă de către persoanele juridice fără scop patrimonial, sunt prevăzute în Anexa 2 din O.M.E.F. nr. 1.969/2007 și în O.M.F.P. nr. 170/2015 pentru aprobarea Reglementărilor contabile privind contabilitatea în partidă simplă.

Astfel, persoanele juridice fără scop patrimonial pot utiliza toate formularele prevăzute în Anexa 2 din O.M.E.F. nr. 1969/2007 și O.M.F.P. nr.170/2015, sau numai o parte dintre acestea, în funcție de elementele specifice activității desfășurate.

În funcție de necesități, persoanele juridice fără scop patrimonial pot utiliza și celelalte registre și formulare comune pe economie, privind activitatea financiară și contabilă, elaborate de Ministerul Economiei și Finanțelor.

Modelele formularelor, comune pe economie, pot fi adaptate în funcție de specificul și de necesitățile persoanelor juridice fără scop patrimonial, cu condiția respectării conținutului minimal de informații și a normelor metodologice de întocmire și utilizare a acestora.

Persoanele juridice fără scop patrimonial vor folosi și alte formulare prevăzute în mod expres de acte normative care reglementează activități economice specifice.

Persoanele juridice fără scop patrimonial care conduc contabilitatea în partidă simplă nu întocmesc situații financiare anuale.

bonuri fiscale etc.) valoarea cumpărărilor de bunuri și/sau a serviciilor prestate de terți și taxa pe valoarea adăugată aferentă.

Taxa pe valoarea adăugată datorată bugetului de stat se stabilește de regulă lunar sau trimestrial, în funcție de perioada fiscală a contribuabilului, pe bază de decont (formularul 300), ca diferență între valoarea taxei exigibile aferentă bunurilor livrate și/sau serviciilor prestate (pentru taxa pe valoarea adăugată colectată) și a taxei deductibile pentru cumpărările de bunuri și/sau servicii (pentru taxa pe valoarea adăugată deductibilă).

17. Alte obligații fiscale

Organizațiile pot angaja, în calitate de angajator, terțe persoane cu contracte individuale de muncă și cu contracte de mandat încheiate în condițiile legii sau a prevederilor din statutul de organizare.

În calitate de angajator organizațiile au obligațiile referitoare la înregistrare, evidență, declarare ca și orice angajator persoană juridică.

În funcție de activitatea desfășurată, ONG-urile care desfășoară activități economice au și alte obligații declarative și de plată, conform reglementărilor stabilite în mod expres de acte normative care reglementează activitățile respective cum ar fi impozite și taxe locale (cladiri, ternuri, mijloace de transport), impozit pe veniturile nerezidenților etc.

18. Arhivarea și păstrarea registrelor și a documentelor justificative și contabile

Arhivarea și păstrarea registrelor și a documentelor justificative și contabile, precum și reconstituirea documentelor justificative și contabile pierdute, sustrate sau distruse se efectuează în conformitate cu normele metodologice de întocmire și utilizare a registrelor și formularelor comune pe economie privind activitatea financiară și contabilă, elaborate și emise de Ministerul Economiei și Finanțelor.